

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 75**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Skäraste -

Sk du har du visst fått vänta ofvermåttan länge på bref och se här den förkroftliga culesdringen. Jag fick på min dag kvällen en liten avis att jag hade ett otidligt freuntligt brev att afhentat ^{från posten} från Stockholm. Det tyckte jag mig inte mycket brädda för, ty bref från Stockholm brukar inte vara annat än bidrags böner. Men då jag nu seut ansicker behöfve det, fann jag ett stot var ditt Kära brev, som hade legat öfver.

Den annars Rumska darsen är det väl alltså intet att göra med, jag får väl skrifa till henne att vi inte finnas på engelska. Hon känner väl inte till våra förhållanden då hon försöker något nå dem eller vilka förstår jag inte hvad hon menar.

Det är att nu äudligen efter två år har jag fått en någyn ett skap och två bänstolar (Gripsholmsstolar) från allansfred. Det ser mycket bra ut och man sitter så utomordentligt bra i stolarna. Läng och skap är också inte tillräckliga till någyn Rummarinmöblering efter svenska begrepp fast de nästan räddas till efter engelska. De skulle jag ha ett kvätt bord och ett nattskrankbord och några stolar. Sedan får jag det fint i det alla heligaste. Vadst är det att jag äroa pringar har i år. Apraxus och pringar nu var det var förargligt med din skatt, men dina förtiga väner, som du säger, ha väl ganska bra reda på dina förhållanden, så att de vetta väl hvad de ska göra omkring Rummar.

Jag har hittat litet i Strindbergs miniatyver, som äro högt ofvermåttande. Midt i en ganska nytt historia till exp. så har han berättat ett utföra ännu och så slutar han med ett skrifa af ett par stycken ur en allmän historia. Rätt som det är vid ofvergångarna för Rummar och så reda ma står direkt utdrag ur Pallins allmänna historia eller Rummar kinders Rummar och allmänna. Det är ett sätt att behandla värdshändelser, som du inte kunde på.

Hans Hofman har för sin författning och sin samling av gamla och nya böcker och manuskript som han har samlat på sig i sin egen bokhandel i Stockholm.

Det är ett stort arbete för honom att ordna och katalogisera alla dessa böcker och manuskript som han har samlat på sig i sin egen bokhandel i Stockholm.

Det historiska släpset är ackurat. Det förstår jag rådde på när det kom till de gamla egyptiska begravningarna, men de kunde bara lyftas ut till den lilla kisten. Rättvisan varar sinns oförsvinnat. Men den boken är väl utstygad, den kunde ha varit mycket bättre. Jag antar, att det kan vara mig af att han förstår sig på sådana där värtigheter själv och intrasslar mig för det. Det går inte vi andra tyvärr. En annan bok af Strindberg har Bannier också under utgifvande och den är rätt af härlig. Jag såg den i Stockholm. Banniers uttryck om Strindbergs nuvarande stadium var att han var "funktionsvärdigt produktiv". Den där boken om Gegerstam har han minst inte kommit på förläggare till. Ja du får väl inte hålla efter alldeles för strängt så att han blir ändå på sin. Han är en så bra karaktär, men han förefaller lättretad och härslysten. Jag tror inte att han tror på att stäl såväl djupt in i skinnat. Men jag har du rätt i att det är bokhandlarna, som tar mest för tjänsten. Det har ett par gånger bekräftats mig att på en krona för en bok, som säljer för fyra, alltså fjärdedelens af vinsten, men bokhandlarna skola ha tredjedelen och partiet exemplar gratis. Det går de visst stundom några beställningar med just Rån, som Bannier är gynnarens ända. Ja, det vet jag inte, - jag tror, att vi alla väntas behållas efter samma norm, nästan samma ämneston. Du får från Rev. minnelse därför att dina böcker är så långa. Det är honnörerade beror på anordningen.

Det är, att allaria Olsson har hållit på att resa till Egypten hela herten - Han låg i Mughatani flera månader i väras och han har inte blivit fullt bra. Han skulle nu resa med en lästängare från Lundsall och komma till Alexandria för 250 Kr. 7 andra passagerare följde med, han kunde samliga och det föreföll ju förhärligt krefligt. Till Jerusalem skulle han också. På just som allt var blappat och klart, nå gick han i Ryttan en söndag och så fick han Guds befallning att stanna hemma och hjälpa sina fattiga och inte gå till bort. pengar - Nu